

سرمقاله

ادامه از صفحه یک: ...روحانی و اقدام‌هایش که اتفاقاً منتقدان زیادی هم امروز حتی در بین مردم و پیانگه‌ارای او پیدا کرده‌است، دلیلی جز نامزدی در انتخابات نمی‌تواند داشته‌باشد. هر چند او هنوز دلیلی برای این رفتار ذکر نکرده‌است و به‌احتمال چنین تحلیلی را اشتباه بخواند؛ اما پیش‌بینی وی گویای این مطلب است. گفتنی است تحركات ضرغامی در سال‌های پس از پایان مأموریتش در صدا و سیما هم موجب شده بود که خیلی‌ها این رفتارهای او را نوعی آمادہ‌سازی و زمینه‌چینی برای حضورش در انتخابات ریاست‌جمهوری قلمداد کنند؛ اما او در پاسخ به‌رشتی در خصوص احتمال کاندیداتوری خود، این موضوع را شایع‌ای بیش نخواند؛ هر چند بعدها جزو کاندیداهای «چمنسا» قرار گرفت و رسماً اعلام کاندیداتوری کرد. نکته قابل توجه در رفتارهای جدید ضرغامی این است که مهندس ۵۹ ساله باید از اتمام ریاستش بر سازمان صدا و سیما، به یکی از فعالان فضای مجازی از توییتر تا اینستاگرام تبدیل شده‌است و تلاش می‌کند از خود یک چهره روشنفکر بروز بدهد؛ یک‌بار به نقد فیلترینگ می‌پردازد و یک‌بار دیگر از حضور زنان در ورزشگاه دفاع می‌کند؛ گویی او کت و شلوار تازهای برای چهره شناخته‌شده‌اش دوخته و دنبال پرو کردن آن در افکار عمومی است و فضای آزادانتقاد به دولت، بیشترین بهره‌ر می‌برد؛ زیرا منتقدان همیشه محبوب‌تر هستند! ضمن اینکه در سپهر سیاسی ایران، اصولاً طرف دعوا، از خود دعوا مهم‌تر است و ضرغامی خوب می‌داند برای دیده شدن، نیاز نیست کلیات را نقد کند؛ او باید طرف خود را بزرگ انتخاب کند تا بیشتر دیده شود؛ یک روز دفتر رهبری و مشاور اجرایی رهبر معظم انقلاب را نشانه می‌رود و یک روز دیگر رئیس جمهور! اکنون جنگ طبقاتی آغاز شده‌است و سردار ضرغامی پاسنور را نشانه رفته و شخص حسن روحانی را به مبارزه می‌طلبد. وی آمده تا عزت از دست رفته راست‌ها باشد و در این مسیر حساب‌شده حرکت می‌کند. او درک کرده ایمانی است که راست‌هائیز به یک ناصوابلگر دارند که چک محکمی به دولت ناتوان بزنند. پس با این حرکت شلانس خود از امتحان می‌کند و می‌داند چیزی برای از دست رفتن ندارد. حرکت را یادآور نخستین درگیری «حمدی‌نژاد» با رئیس دولت اصلاحات است. همان وقتی که رئیس‌جمهور علت تأخیر خود را در دانشگاه، ترافیک سنگین می‌نامد و به‌مدیریت سیستم شهری خرده می‌گیرد و در جواب شهردار تهران با کنایه به او یادآور می‌شود که تازه در سال آخر ریاست‌جمهوری یادش آمده‌است از شمال شهر به پایین بیاید و آن شروعی شد برای محمود و البته پایدی برای دولت اصلاحات! شروعی که یک نفر از طبقه پایین، مردی از طبقه متوسط را نشانه رفت و تیرش هم، مرکز نیست، ضرغامی را به اهالی جنوب شهر تهران است؛ یک نازی‌بادی که شمشیرش را برای یک نیابوری از رو کشیده‌است. او به سبک رئیس‌جمهوری که دوستش می‌داشت، می‌خواهد قهرمان جنوب شهری‌ها و طبقه مستضعف باشد و هر چمی که از احمدی‌نژاد گرفته‌اند و بر زمین گذاشته‌شده را بلند کند و هم اینکه چند ساله‌ای است که در ایام فراغت، طبقه متوسط را هدف قرار داده تا در جامعه نشان دهد جنس فرهنگی‌اش بر ابعاد دیگرش غالب است. به همین دلیل از صیاحنه خوردن با «عمالدین یاقی» و «بیاکلام» گرفته تا دیدار دوستانه با «بطیعی» و «حسن عباسی» را به معرض دید همگان می‌گذارد. انگار او درک کرده که باید پاشنه آشیل اصولگرایان سنتی که نگاه فرانچایجی به مخالفان است را پوشش دهد و با چپ و راست گفت‌وگو کند. ضرغامی این‌ها را به‌خوبی می‌داند و در این جنگ طبقاتی به دنبال آن است علاوه بر طبقه محروم، طبقه متوسط را هم قفلکلی دهد و در مقابل خود حسن روحانی و طیفش را نمود طبقه اشرافی بنامد. از طرفی دفاع امثال «عبدالزادآوری» از نزدیکان دیروز و امروز «محمود احمدی‌نژاد» از ضرغامی نیز بی دلیل نیست و ذهن‌ها را به سمت وسوهای دیگر هم می‌برد؛ آنگاه که با توثیت خود می‌گوید: «برنده این مشاجره با فاصله زیاد ضرغامی است.» به هر حال، روایت‌ها از قهر مختلف است. حتی شاید جدال شکل گرفته ضرغامی با روحانی بتواند منجر به نتایج دیگر هم شود و علاوه بر جدال عمودی «فقیر – غنی»، جدال افقی «راست – چپ» را هم دوساره زنده کند. به همین علت بدنه راست در دفاع از او در مقابل رئیس‌جمهور برمی‌خیزند و تنهائیش نمی‌گذارد. آن‌ها معتقد هستند هر کسی که در مقابل این رئیس دولت ناگرا آمد جسارت بیشتری به خرج دهد، برنده‌است و حالا ضرغامی نخستین مشت محکم را به روحانی زده و جوانان راست‌گرا را خوشحال کرده تا فشار جوانان حامی‌اش برگ برنده‌ای برای چانه‌زنی در بالا یا پیرمدها باشد.

روحانی امروز، روحانی دیروز نیست!

موسوی لاری-وزیر کشور دولت اصلاحات: یک کنشگر سیاسی هیچ‌وقت سیاه و سفید نظر نمی‌دهد. باید بگوییم که از نظر ما آقای «روحانی» امروز، آقای روحانی دیروز نیست؛ ولی آیا فضای امروز، فضای دیروز هست؟! خیر. بنابراین اگر یک روزی بخواهیم این چند نفر انتخابی داشته باشیم باید نگاه کنیم چه کسانی در میدان هستند. شاید امروز بسیاری از دوستان ما فکر می‌کنند که اگر آن زمان «عارف» را به جای روحانی انتخاب می‌کردند، شرایط بهتر بود؛ ولی من که در متن قضیه بودم و هستم، می‌گویم اگر ما سراغ عارف می‌رفتیم و روحانی هم کنار نمی‌رفت، به‌طور قطع همه شکست می‌خور دیوم؛ بنابراین این چاره‌ای جز این نبود. آقای روحانی هم اتفاقاً از نظر تمسک به شعارهای اصلاح طلبانه عملکرد مثبتی داشت.

دوشنبه ۱۵ بهمن ۱۳۹۷
 سال بیست و هشتم | شماره ۵۸۹۱
 ۴ فوریه ۲۰۱۹ | ۲۸ جمادی الاول ۱۴۴۰

شرط و شروط اروپایی‌ها
 برای بیانیه نیم‌بند SPV ایران را شاکی کرد؛

بسته؛ باز بسته!

راحیل رحمانی | گروه سیاست
 rahilrahmani@gmail.com

حالا بحث بر سر این است که اروپا ایران را فریب داده یا نه؟ و اساساً SPV قرار است حل‌کننده مشکل‌ها در دوران خروج آمریکا از «برجام» باشد یا طبق ادعایی که به نقل از وزیر خارجه آلمان در برخی رسانه‌ها مطرح شده بود، SPV تنها شامل بخش‌های غیر تحریمی می‌شود؟ ضمن اینکه در خبرها آمده بود که اروپایی‌ها اجرای این سلاز و کار را مشروط به پیوستن ایران به FATF دانسته‌اند. خبری که با واکنش مسئولان کشورمان مواجه شده است. «علی مطهری» نایب‌رئیس مجلس، این شرط را نوعی دخالت در امور داخلی ایران دانسته و گفته است؛ وزارت امور خارجه باید عکس العمل مناسبی نشان دهد.

به هر حال بسته اروپایی، در حال حاضر از ایرانی‌ها دل‌نبرده‌است.

«یحیی آل اسحاق» از فعالان سیاسی نیز در همین رابطه می‌گوید: «براساس برجام قرار بود همه تحریم‌ها برداشته و روابط پولی بانکی حل و فصل شود؛ اما «ترامپ» با خروج از برجام به عهده آمریکا واکنزده با این اتفاق اروپایی‌ها به رازی‌نی با ایران می‌کنند.

اروپایی‌ها مدت‌هاست برای راه‌اندازی کانال ویژه مالی با ایران مذاکره کردند و در نهایت، وعده دادند که اس‌پی‌وی را راه می‌اندازند تا همه خسارات وارده بر ایران

اروپا نباید FATF را با «اینستکس» مرتبط کند

حشمت‌اله فلاح‌ت پیشه-رئیس کمیسیون امنیت ملی: اروپایی‌ها برای آنکه «اینستکس» را توجیه سیاسی کنند، آن را فقط به گذشته ربط داده‌اند حال اینکه این موضوع با آینده هم ارتباط دارد. اینکه FATF و مسائل دیگری را با اینستکس مرتبط کنند درست نیست. اروپایی‌ها هنوز در برجام گام عملی بر نداشتند؛ بنابراین نباید انتظار داشته‌باشند که ایران درباره FATF به‌خاطر اروپا گام بردارد. ایران به هیچ وجه در حوزه موشکی و عمق استراتژیک خود تصمیم‌مذاکره با اروپا ندارد. اینکه همکاری‌های مسالمت‌جویانه ایران با اروپا در مواردی مانند سوریه و یمن موجب شده آن‌ها نقش دیپلماسی داشته‌باشند، با این هدف انجام شد که عمق استراتژیک جمهوری اسلامی ایران شناخته شود؛ لذا نباید اروپایی‌ها از این موضوع آدرس غلط بگیرند.

ایران نام برده نشده‌است. برای یک بیانیه نیم‌بند آن هم با بهام‌های بسیار، تصویب FATF هم شرط مهم اجرایی شدن SPV اعلام شده‌است. آن‌ها در حالی که تنها دو هفته تا پایان فرصت ایران برای پیوستن به FATF باقی مانده‌است و جدال بر سر دو لایحه CFT و «پالرمو» همچنان ادامه دارد. این دو لایحه که از سوی نمایندگان مجلس شورای اسلامی به تصویب رسیده بود و با مخالفت شورای نگهبان مواجه شد، حالا برای تصویب نهایی در مجمع تشخیص مصلحت نظام در انتظار تصمیم است. آخرین نشست مجمع برای بررسی لایحه پالرمو، ششم بهمن‌ماه برگزار شد و قرار بود این دو لایحه تعیین تکلیف شوند. با این وجود، گزارش‌ها از خروجی این جلسه از آرای ضد و نقیض اعضای مجمع تشخیص مصلحت نظام، حاکی از آن بود که بتوان به زودی به اروپا منتظر ماند؛ اما تکلیف ما با اروپا هنوز مشخص نیست

به نظر می‌رسد در نهایت پالرمو و CFT از دالان مجمع تشخیص عبور می‌کنند و به تصویب نهایی می‌رسند؛ اما تکلیف ما با اروپا هنوز مشخص نیست. نظر می‌رسد عدم پیوستن ایران به FATF می‌تواند ساز و کار ویژه اتحادیه اروپا برای تجارت با ایران را با چالش روبه‌رو سازد. شواهد حکایت از تأیید نهایی لوائح جنجالی در مجمع دارد و به نظر می‌رسد در نهایت پالرمو و CFT از دالان مجمع تشخیص عبور می‌کنند و به تصویب نهایی می‌رسند؛ اما تکلیف ما با اروپا هنوز مشخص نیست.

بلکه سرنوشت بسیاری از موارد در این سازوکار مشخص نیست. اروپایی‌ها دلیلی عدم حضور شرکت‌های خود در ایران را خصوصی و مستقل بودن آن‌ها قلمداد می‌کرد.

حالا با این شرایط چه تصمیمی برای حضور شرکت‌های حنئی کوچک و متوسط وجود دارد؛ حال آنکه در این سازو کار و بیانیه سه کشور اروپایی، هیچ اشار‌ه‌ای به چنین شرکت‌هایی و همچنین بانک‌های مورد نظر برای کار با

فضای مجازی

نه با شاه؛ نه با آیت‌اله خمینی

در عراق، از انقلاب اسلامی حمایت کرده و رابطه خوبی با ایران داشتند. هر چند طی سال‌های اخیر، شناخته شده‌ترین چهره این سال‌های خاندان صدر (مقتدی صدر)، رابطه کج‌داری با ایران داشته‌است. چهل سال پیش در چنین روزی «جواد شهرستانی» شهردار تهران، در حضور حضرت امام استعفا کرد. امام راحل سپس او را مجدد به عنوان شهردار منصوب کردند. بنابراین این دولت بختیار، جواد شهرستانی را ممنوع‌الخروج و مردم را از برداشت پس‌انداز و سپرده‌های بانکی خود محروم کرد.

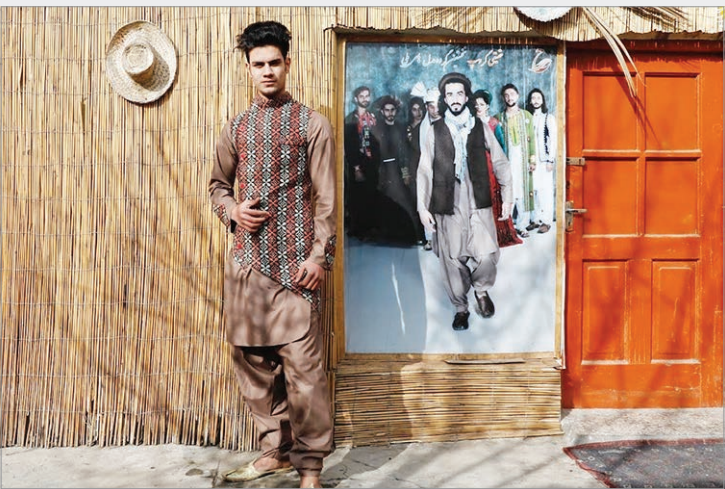
در این روز حضرت امام یک سخنرانی مهم درباره اصول و سیاست‌هایشان داشتند و گفتند: تمام اتباع خارجی در ایران به صورت آزاد زندگی می‌کنند. ما برای اقلیت‌های مذهبی احترام قائل هستیم. نظر من راجع به رادیو، تلویزیون و مطبوعات این است که در خدمت مردم باشند و دولت‌ها حق هیچ نظارتی ندارند.

چهل سال پس از این گفته امام راحل، رسانه ملی ما آیا در خدمت مردم است؟!

رها عظیمی: چهل سال پیش در چنین روزی «شاپور بختیار» که یک روز پیش‌تر به «لوموند» فرانسه گفته بود؛ به آیت‌اله خمینی اجازه می‌دهم دولتی شبیه‌واتیکان تشکیل بدهد، در اظهار نظری دیگر تأکید کرد: نه با شاه سازش می‌کنم؛ نه با آیت اله خمینی. «کیهان» چهل سال پیش در چنین روزی به نقل از بختیار نوشت؛ به آقای خمینی اجازه تشکیل دولت موقت را نمی‌دهم و در عین حال تأکید کرد که درهای گفت و گو و مذاکره به روی آیت اله خمینی باز است!

۱۵ بهمن سال ۱۳۵۷ همچنین همافران نیروی هوایی در بهبهان به عنوان طرف‌داری از امام خمینی (ره)، دست به راهپیمایی زدند و عده زیادی از افسران پایگاه هوایی همدان، در پایگاه بازداشت و زندانی شدند. در این روز آیت‌اله «سیدمحمدباقر صدر» با ارسال نامه‌ای از عراق برای حضرت امام خمینی (ره)، از مبارزه ملت ایران حمایت کردند. خاندان صدر از ابتدای تشکیل انقلاب با امام راحل همراه بودند و در سال‌های پس از انقلاب نیز این خاندان با نفوذ شیعی

عکس روز

درخواست جوانان افغان از طالبان: از مدل مو تا موسیقی

جوانان افغانستان از طالبان می‌خواهند روال عادی زندگی‌شان ادامه یابد؛ از فرآگیری موسیقی گرفته تا انتخاب مدل مو و رفتن به مدرسه و داشتن حقوق انسانی. اغلب جوانان در افغانستان از روند صلح با طالبان راضی هستند؛ در صورتی که این صلح بتواند به جنگ چند دهه‌ای در این کشور پایان دهد و جریان زندگی را احادود در شهرهای افغانستان عادی سازد.